

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0187/2010

7.6.2010

SPRAWOZDANIE

w sprawie rynków instrumentów pochodnych: przyszłe działania polityczne
(2010/2008(INI))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Werner Langen

RR\819423PL.doc

PE438.493v02-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	13
OPINIA KOMISJI ROZWOJU	17
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	20

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie rynków instrumentów pochodnych: przyszłe działania polityczne (2010/2008(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikaty Komisji zatytułowane „Działania na rzecz sprawnych, bezpiecznych oraz należyście działających rynków instrumentów pochodnych: przyszłe działania w ramach polityki” (COM(2009)0563 i COM(2009)0332),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejski nadzór finansowy” (COM(2009)0252),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie wspólnotowego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanawiającego Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego (COM(2009)0499),
- uwzględniając wnioski Komisji w sprawie zmiany dyrektyw dotyczących wymogów kapitałowych (2006/48/WE i 2006/49/WE),
- uwzględniając komunikat i zalecenie Komisji w sprawie polityki wynagrodzeń w sektorze usług finansowych (COM(2009)0211),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie funduszy hedgingowych i niepublicznego rynku kapitałowego¹,
- uwzględniając postanowienia szczytu G20 w Pittsburghu, który odbył się w dniach 24-25 września 2009 r., na którym oświadczono, że „wszystkie standardowe pozagiełdowe kontrakty dotyczące instrumentów pochodnych powinny być przedmiotem obrotu na giełdach lub elektronicznych platformach obrotu”, oraz obecne zmiany w prawodawstwie krajowym dotyczącym instrumentów pochodnych w Europie, USA i Azji,
- uwzględniając pracę forum organów regulacyjnych ds. pozagiełdowych instrumentów pochodnych na rzecz stworzenia spójnych w wymiarze globalnym standardów przekazywania informacji do rejestrów obrotu,
- uwzględniając zalecenie CESR-ERGEG dla Komisji Europejskiej w odniesieniu do trzeciego pakietu w sprawie wewnętrznego rynku energii (ref.: CESR/08-739, E08-FIS-07-04),
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0187/2010),

¹ Dz.U. C 8E z 14.1.2010, s. 26.

- A. mając na uwadze, że choć instrumenty pochodne mogą odgrywać niezmiernie pożyteczną rolę umożliwiając transfer ryzyka finansowego w gospodarce, różnią się znacznie między sobą w zależności od rodzaju produktu i klasy aktywów stanowiących jego podstawę pod względem ryzyka, sposobów funkcjonowania i uczestników rynku; mając również na uwadze, że brak przejrzystości i regulacji rynku instrumentów pochodnych przyczynił się do zaostrzenia kryzysów finansowych,
- B. mając na uwadze, że również w przyszłości przedsiębiorstwa będą musiały mieć możliwość sterowania ryzykiem związanym z dokonywanymi przez nie transakcjami w sposób ukierunkowany, na własną odpowiedzialność i po rozsądnych cenach, a także mając na uwadze, że zważywszy na specyfikę małych i średnich przedsiębiorstw, przedsiębiorstwa powinny ponosić odpowiedzialność za ryzyko w przypadku dwustronnych instrumentów pochodnych,
- C. mając na uwadze, że w ostatnim dziesięcioleciu wolumen obrotu instrumentami pochodnymi na świecie wielokrotnie się zwiększył, w wyniku czego nastąpił znaczny postęp w zakresie rozdzielania działalności gospodarczej i produktów rynku finansowego,
- D. mając na uwadze, że należy stworzyć podstawę międzynarodowej współpracy celem kontrolowania instrumentów pochodnych w obrocie międzynarodowym, aby co najmniej osiągnąć międzynarodowe standardy i poczynić ustalenia dotyczące wymiany informacji między partnerami centralnymi,
- E. mając na uwadze, że według danych na koniec czerwca 2009 r. wartość nominalna wszystkich rodzajów kontraktów dotyczących pozagiełdowych instrumentów pochodnych opiewała na 605 bilionów USD, wartość rynkowa brutto, która zapewnia miarę ryzyka rynkowego - na 25 bilionów USD, a wartość ekspozycji kredytowych brutto z uwzględnieniem dwustronnych umów kompensacji - 3,7 bilionów USD, oraz mając na uwadze, że w kontekście zbytniego zwiększenia dźwigni finansowej, niedokapitalizowanego systemu bankowego i strat wynikających ze strukturyzowanych aktywów finansowych, pozagiełdowe instrumenty pochodne przyczyniły się do zależności między głównymi uczestnikami rynku, nawet jeśli są oni instytucjami podlegającymi uregulowaniom,
- F. mając na uwadze, że w minionych latach wielki wzrost wartości transakcji doprowadził do zwiększenia podejmowanego ryzyka bez faktycznej inwestycji w instrument bazowy, a tym samym znacznych efektów dźwigni finansowej,
- G. mając na uwadze, że niektóre pozagiełdowe instrumenty pochodne stały się coraz bardziej skomplikowane oraz że ryzyko kontrahenta nie zawsze było właściwie oceniane i wyceniane, a także mając na uwadze poważne słabości, jeżeli chodzi o organizację rynków instrumentów pochodnych, a także brak przejrzystości, co wskazuje na potrzebę dalszej standaryzacji uwarunkowań prawnych i celów ekonomicznych instrumentów,
- H. mając na uwadze, że uregulowania dotyczące partnerów centralnych (CCP) powinny zapewnić niedyskryminujący dostęp systemów obrotu, aby zagwarantować uczciwe i skuteczne funkcjonowanie rynków,
- I. mając na uwadze, że w transakcjach pozagiełdowych instrumentów pochodnych

tożsamość zaangażowanych podmiotów/stron i wielkość podejmowanego przez nie ryzyka nie są jasne,

- J. mając na uwadze, że wiele rynków pozagiełdowych instrumentów pochodnych, a zwłaszcza rynek swapów ryzyka kredytowego, podlega bardzo wysokim poziomom koncentracji i na rynku dominują nieliczne duże przedsiębiorstwa;
- K. mając na uwadze, że niedawne wydarzenia dotyczące państwowych swapów ryzyka kredytowego wykorzystywanych przez finansowych spekulantów doprowadziły do bezpodstawnie wysokich poziomów niektórych spreadów krajowych; mając na uwadze, że wspomniane wydarzenia i praktyki podkreśliły potrzebę zwiększenia przejrzystości rynku i wzmocnienia europejskich uregulowań dotyczących obrotu swapami ryzyka kredytowego, w szczególności tymi związanymi z długami państwowymi;
- L. mając na uwadze, że aby rejestry obrotu odgrywały centralną rolę w zapewnianiu przejrzystości nadzorcom na rynkach instrumentów pochodnych, organy nadzoru powinny mieć nieograniczony dostęp do właściwych danych rejestru, a rejestry powinny skonsolidować pozycję i obracać danymi na skalę globalną, uporządkowanymi według kategorii aktywów;
- M. mając na uwadze, że Parlament z zadowoleniem przyjmuje zmianę paradygmatu Komisji Europejskiej w kierunku bardziej rygorystycznej regulacji rynków pozagiełdowych instrumentów pochodnych, porzucając przeważającą opinię, zgodnie z którą instrumenty pochodne nie wymagają dalszych uregulowań, przede wszystkim dlatego, że głównie korzystają z nich eksperci i specjaliści; wzywa zatem, aby przyszłe przepisów gwarantowały nie tylko przejrzystość rynków instrumentów pochodnych, ale również należyte ich regulowanie,
- N. mając na uwadze, że Europa powinna stworzyć kompleksową strategię zabezpieczenia dla rynków instrumentów pochodnych, która powinna uwzględniać wyjątkową sytuację przedsiębiorców będących użytkownikami końcowymi odmienną od sytuacji najważniejszych uczestników rynku i instytucji finansowych,
- O. mając na uwadze, że większość instrumentów pochodnych stosowanych przez niefinansowych użytkowników końcowych wiąże się, patrząc z indywidualnego punktu widzenia, z ograniczonym ryzykiem systemowym oraz że większość z nich służy tylko do zabezpieczania rzeczywistych transakcji, a także mając na uwadze, że instytucje niefinansowe to firmy, które nie są objęte zakresem stosowania MiFID (firmy spoza MiFID), jak np. przewoźnicy lotniczy, producenci samochodów i podmioty prowadzące handel towarami, które to firmy ani nie spowodowały ryzyka systemowego dla rynku finansowego, ani nie zostały w znacznym stopniu bezpośrednio dotknięte tym kryzysem;
- P. mając na uwadze, że prężne rynki instrumentów pochodnych wymagają kompleksowej polityki w dziedzinie zabezpieczeń, obejmującej ustalenia odnoszące się zarówno do rozliczeń centralnych, jak i dwustronnych;
- Q. mając na uwadze, że małym i średnim przedsiębiorstwom niefinansowym, które korzystają z instrumentów pochodnych wyłącznie w celu zabezpieczenia się przed ryzykiem przy prowadzeniu głównej działalności, należy zezwolić na odstępstwa od

rozliczania się i zabezpieczania odnośnie do wymogów kapitałowych, pod warunkiem że zakres korzystania z niektórych instrumentów pochodnych nie stwarza ryzyka systemowego (podlega to wymogowi regularnego sprawdzania przez Komisję tego odstępstwa) oraz że wielkość i charakter transakcji są proporcjonalne do rzeczywistego ryzyka, na jakie narażeni są końcowi użytkownicy, i odpowiednie dla tego ryzyka, mając na uwadze, że także w obszarze kontraktów dostosowanych do konkretnych potrzeb należy zapewnić minimalne standardy, dotyczące w szczególności zabezpieczenia instrumentów pochodnych i wymogów kapitałowych;

- R. mając na uwadze, że produkty pozagiełdowych instrumentów pochodnych wymagają proporcjonalnych regulacji kiedy są wykorzystywane przez niefinansowych użytkowników końcowych, ale mając również na uwadze, że co najmniej niezbędne dane szczegółowe dotyczące transakcji muszą być przekazane do rejestrów transakcji,
- S. mając na uwadze, że swapy ryzyka kredytowego (CDS), będące finansowymi produktami ubezpieczeniowymi, znajdują się obecnie w obrocie pomimo braku odpowiednich uregulowań;
- T. mając na uwadze zalecenie CESR-ERGEG dla Komisji Europejskiej w odniesieniu do trzeciego pakietu w sprawie wewnętrznego rynku energii (ref.: CESR/08-739, E08-FIS-07-04), w którym zalecono stworzenie dopasowanych do potrzeb systemów integralności i przejrzystości rynków energii elektrycznej i gazu;
- U. mając na uwadze, że bliska, globalna współpraca z członkami G-20 i władzami amerykańskimi, przewidziana w odniesieniu do wszystkich zaplanowanych środków jest wdrażana także po to, by w dużym stopniu zapobiegać możliwościom arbitrażu w zakresie nadzoru pomiędzy krajami i wspierać wymianę informacji;
- V. mając na uwadze, że ryzyko systemowe związane z izbami rozliczeniowymi wymaga solidnych standardów regulacyjnych i nadzorczych oraz nieograniczonego rzeczywistego dostępu do informacji o transakcjach dla organów nadzoru;
- W. mając na uwadze konieczność zapewnienia, aby ceny instrumentów pochodnych lepiej odzwierciedlały ryzyko, oraz mając na uwadze, że koszty przyszłej infrastruktury rynkowej ponosili uczestnicy rynku;
- X. mając na uwadze niedawny dramatyczny wzrost rentowności suwerennych obligacji niektórych państw strefy euro do poziomu zagrażającego równowadze obnażył problematyczne bodźce ekonomiczne związane z kontraktami CDS opartymi na długu państwowym oraz jasno pokazał konieczność wzmocnienia stabilności finansowej i przejrzystości rynku na drodze całkowitego ujawniania organom nadzoru i kontroli oraz zakazania spekulacyjnych transakcji CDS dotyczących długu państwowego;
- Y. zwraca uwagę, że wszystkie transakcje dotyczące produktów instrumentów pochodnych określone w jednej z walut UE, odnoszące się do jednostek UE i w których uczestniczy instytucja finansowa UE należy rozliczać, jeśli są kwalifikowane, oraz zgłaszać do izb rozliczeniowych i rejestrów zlokalizowanych, autoryzowanych i nadzorowanych w UE, podlegających europejskim przepisom o ochronie danych; odnotowuje, że przyszłe nowe regulacje powinny ustanowić jasne kryteria oceny równoważności CCP i rejestrów

zlokalizowanych w krajach trzecich dla transakcji nierozliczonych lub niezgłoszonych w UE,

1. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą stworzenia lepszych uregulowań dla instrumentów pochodnych, a w szczególności pozagiełdowych instrumentów pochodnych, by zmniejszyć wpływ ryzyka pozagiełdowego rynku instrumentów pochodnych na stabilność całych rynków finansowych, i popiera żądania dotyczące standaryzacji kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych (między innymi przez bodźce regulacyjne w dyrektywie w sprawie wymogów kapitałowych (CRD) dotyczące ryzyka operacyjnego), korzystania z rejestrów transakcji i scentralizowanego przechowywania danych, korzystania z i wzmocnienia centralnych izb rozliczeniowych oraz wykorzystania zorganizowanych systemów obrotu;
2. z zadowoleniem przyjmuje ostatnie prace forum organów regulacyjnych ds. pozagiełdowych instrumentów pochodnych w odpowiedzi na apel grupy G20 o dalsze działania w celu zwiększenia przejrzystości i solidności rynków pozagiełdowych instrumentów pochodnych;
3. wzywa do zwiększenia przejrzystości transakcji przeprowadzanych przed obrotem, dotyczących wszystkich instrumentów, które kwalifikują się do szerokiego wykorzystania w zorganizowanych systemach obrotu, oraz do zwiększenia przejrzystości po obrocie poprzez zgłaszanie wszystkich transakcji do rejestrów z korzyścią zarówno dla organów regulacyjnych, jak i dla inwestorów;
4. popiera żądanie, aby obowiązkowo wprowadzić oparty na partnerach centralnych system rozliczenia między instytucjami finansowymi w odniesieniu do wszystkich kwalifikujących się produktów instrumentów pochodnych, aby lepiej móc ocenić ryzyko kontrahenta, i popiera cel, jakim jest obrót możliwie jak największej liczby kwalifikujących się produktów instrumentów pochodnych na rynkach zorganizowanych; wzywa do zapewnienia zachęt sprzyjających obrotowi kwalifikowanych produktów instrumentów pochodnych w systemach obrotu regulowanych przez MiFID, tj. na regulowanych rynkach i na wielostronnych platformach obrotu (MTF); zwraca uwagę, że jednym z kryteriów kwalifikowalności do rozliczenia musi być płynność;
5. domaga się, aby w przyszłości ceny instrumentów pochodnych lepiej odzwierciedlały ryzyko, a koszty przyszłej infrastruktury rynkowej ponosili uczestnicy rynku, nie zaś podatnicy;
6. uważa, że w celu zabezpieczenia przed konkretnym ryzykiem konieczne są indywidualnie ukształtowane instrumenty pochodne, dlatego odrzuca ewentualny przymus standaryzacji wszystkich instrumentów pochodnych;
7. wzywa Komisję, aby zastosowała zróżnicowane podejście do wielu rodzajów dostępnych produktów instrumentów pochodnych, z uwzględnieniem zróżnicowanych profili ryzyka, stopnia wykorzystania do uprawnionych celów zabezpieczenia i roli w kryzysie finansowym;
8. zwraca uwagę, że w odniesieniu do regulacji należy odróżnić instrumenty pochodne stosowane jako narzędzie zarządzania ryzykiem przy zabezpieczaniu przed rzeczywistym

ryzykiem podstawowym, na które użytkownik jest narażony, od instrumentów pochodnych wykorzystywanych wyłącznie do celów spekulacyjnych oraz uważa, że rozróżnienie to utrudnia brak danych i konkretnych kwot dotyczących transakcji pozagiełdowych;

9. wzywa Komisję, aby zbadała sposoby znacznego zmniejszenia ogólnej wielkości instrumentów pochodnych, aby wielkość ta była proporcjonalna do związanych z nią zabezpieczeń, celem uniknięcia zakłócenia sygnałów cenowych, zmniejszenia ryzyka dla integralności rynku i ograniczenia ryzyka systemowego;
10. uważa za istotne zwrócenie szczególnej uwagi na instrumenty pochodne przedsiębiorstw, dla których kontrahentem jest instytucja finansowa, aby unikać nadużywania takich kontraktów nie w kategoriach ryzyka systemowego, lecz w kategoriach instrumentów rynku finansowego;
11. domaga się lepszego zarządzania ryzykiem i większej przejrzystości, które to czynniki mają ogromne znaczenie dla zwiększenia bezpieczeństwa rynków finansowych, nie zaniedbując jednocześnie indywidualnej odpowiedzialności za podejmowane ryzyko;
12. stwierdza, że w celu minimalizacji konkretnego ryzyka dla przedsiębiorstw konieczne są instrumenty pochodne dostosowane do szczególnych potrzeb, aby można było je wykorzystywać jako skuteczne instrumenty zarządzania ryzykiem dopasowane do indywidualnych wymagań;
13. wzywa Komisję, aby podniosła standardy zarządzania ryzykiem rozliczeń dwustronnych w ramach przyszłego prawodawstwa dotyczącego rozliczeń centralnych;
14. jest zdania, że ryzyko kontrahenta można ograniczyć przez rozliczenia, zabezpieczenie dzięki dostosowaniu wymogów kapitałowych i przez inne narzędzia regulacyjne; popiera Komisję, jeżeli chodzi o zaproponowanie wyższych wymogów kapitałowych dla instytucji finansowych w przypadku kontraktów dwustronnych dotyczących instrumentów pochodnych niekwalifikujących się do rozliczenia centralnego, w oparciu o podejście bazujące na proporcjonalności ryzyka, z uwzględnieniem skutków kompensaty, zabezpieczenia, narzutu wstępnego, dziennego uzgadniania portfela, dziennego uzupełniania zabezpieczenia, zautomatyzowanego działania zabezpieczającego i innych technik zarządzania ryzykiem kontrahenta w transakcji dwustronnej w ramach zmniejszania ryzyka kontrahenta;
15. domaga się, by instrumenty pochodne, które nie odpowiadają wymogom IFRS 39, a tym samym nie zostały ocenione przez biegłego rewidenta, podlegały rozliczaniu centralnemu przez CCP od wartości progowej, którą określi Komisja; ponadto domaga się, by w celu lepszego rozgraniczenia przeprowadzić badania obejmujące przedłożenie przez biegłego rewidenta niezależnej oceny kontraktów dotyczących pozagiełdowego instrumentu pochodnego w celu ustalenia, czy instytucja niefinansowa może nadal zawierać kontrakty dwustronne;
16. wzywa Komisję do przyznania Europejskiemu Organowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych silnej pozycji w zakresie udzielania zezwoleń europejskim izmom rozliczeniowym i uważa za użyteczne, aby były one nadzorowane przez ten sam organ,

między innymi z uwagi na zgromadzenie kompetencji nadzorczej w jednym organie i na fakt, że ryzyko związane z CCP będzie transgraniczne;

17. uważa, że dostęp CCP do pieniędzy banku centralnego skutecznie przyczynia się do bezpieczeństwa i integralności rozliczenia;
18. domaga się, aby partnerzy centralni nie byli w pełni finansowani przez użytkowników i by ich systemy zarządzania ryzykiem nie konkurowały ze sobą oraz by przewidziano uregulowania dotyczące nadzoru nad kosztami rozliczeniowymi; wzywa Komisję do zajęcia się tymi kwestiami w swoim wniosku legislacyjnym oraz do ustanowienia zasad zarządzania i własności dla izb rozliczeniowych, z uwzględnieniem, między innymi, niezależności dyrektorów, członkostwa i bliskiego nadzoru ze strony organów nadzoru;
19. odnotowuje, że wspólne standardy techniczne związane z takimi sprawami jak obliczanie wysokości depozytu zabezpieczającego i protokoły wymiany informacji stworzą ważny element zapewnienia sprawiedliwego i niedyskryminującego dostępu autoryzowanych systemów obrotu do CCP; ponadto odnotowuje, że Komisja powinna zwracać baczną uwagę na ewentualny rozwój różnic technologicznych, dyskryminujących praktyk i barier dla przepływu pracy, które są szkodliwe dla konkurencji;
20. wzywa do tego, by sposób prowadzenia działalności gospodarczej i przepisy dotyczące CCP zapewniały niedyskryminujący dostęp systemom obrotu, oraz do zajęcia się kwestiami dotyczącymi dyskryminujących praktyk cenowych;
21. popiera wprowadzenie rejestrów dla wszystkich pozycji instrumentów pochodnych, najlepiej w rozróżnieniu na kategorię aktywów, a regulowanych i nadzorowanych pod kierownictwem Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych; wzywa do przyjęcia wiążących zasad postępowania, aby uniknąć zakłóceń konkurencji i zapewnić jednolitą interpretację w państwach członkowskich, a ponadto domaga się, aby w przypadkach spornych ESMA przysługiwało prawo podjęcia ostatecznej decyzji wzywa Komisję zapewnienia krajowym organom nadzoru rzeczywistego dostępu do zawartych w rejestrach danych do obliczeń granularnych, które dotyczą uczestników rynku działających pod ich jurysdykcją, oraz do danych dotyczących potencjalnego ryzyka systemowego, które może wystąpić w ich jurysdykcjach, jak również do danych łącznych ze wszystkich rejestrów, w tym przechowywanych w rejestrach w państwach trzecich; zwraca uwagę, że usługi świadczone przez rejestry powinny być wyceniane w przejrzysty sposób, z uwagi na ich funkcję użytkową;
22. wzywa Komisję do opracowania standardów sprawozdawczości dla wszystkich produktów instrumentów pochodnych, spójnych ze standardami opracowywanymi na poziomie międzynarodowym, do zagwarantowania ich przekazania do centralnego rejestru transakcji, partnerów centralnych, instytucji walutowych i finansowych, a także do zapewnienia Europejskiemu Organowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz krajowym organom regulacyjnym i w razie konieczności Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego dostępu do tych danych;
23. wzywa Komisję do opracowania środków, dzięki którym organy regulacyjne będą mogły ustanawiać limity pozycji, aby zapobiegać nieproporcjonalnym wahaniom cen i powstawaniu baniek spekulacyjnych;

24. zwraca się do Komisji, aby zagwarantowała w szczególności niezależne i przejrzyste prowadzenie wyceny wszystkich instrumentów pochodnych nieuczestniczących w obrocie giełdowym, umożliwiające uniknięcie konfliktu interesów;
25. dostrzega konieczność dokładnego wyjaśnienia wszystkich szczegółów technicznych, w ścisłej współpracy z krajowymi organami nadzoru, zwłaszcza w odniesieniu do standardów i rozróżnienia pomiędzy produktami rynku finansowego a produktami niemającymi takiego charakteru, i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zajęła się już tą kwestią; wzywa Komisję do podjęcia odpowiednio wcześniej współpracy z Radą i Parlamentem;
26. popiera zamiar Komisji Europejskiej dotyczący utworzenia partnerów centralnych zgodnie z ustalonymi europejskimi standardami, nadzorowanych przez Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych; domaga się, aby główni uczestnicy rynku nie mieli kontroli nad zarządzaniem ryzykiem CCP, ale aby byli włączani do rad zarządzania ryzykiem; jest zdania, że należy dodatkowo zaproponować mechanizmy umożliwiające pożyteczny wkład w zarządzanie ryzykiem;
27. zdecydowanie podkreśla potrzebę stworzenia regulacyjnych standardów celem zapewnienia prężności CCP na szerszą gamę ryzyka, w tym na niewypłacalność wielu uczestników, nagłą sprzedaż zasobów finansowych i gwałtowne zmniejszenie płynności rynkowej;
28. jest zdania, że kwestie takie jak definicja klas instrumentów pochodnych, tworzenie CCP, rejestr służący przejrzystości, wymogi kapitałowe, ustanowienie niezależnych miejsc obrotu lub korzystanie z istniejących giełd, odstępstwa dla MŚP i szczegóły techniczne powinny być uzgadniane w ścisłej współpracy pomiędzy krajowymi organami regulacyjnymi, instytucjami międzynarodowymi i przyszłym europejskim organem nadzoru ESMA;
29. w związku z powyższym domaga się jasnych zasad postępowania i obowiązkowych wiążących standardów dotyczących tworzenia (udziału użytkowników), procesów podejmowania decyzji i systemów zarządzania ryzykiem w ramach CCP; wspiera zamiar Komisji dotyczący przedłożenia rozporządzenia w sprawie uregulowania działalności izb rozliczeniowych;
30. popiera zamiar Komisji dotyczący przewidzenia odstępstw i niższych wymogów kapitałowych wobec dwustronnych instrumentów pochodnych stosowanych przez małe i średnie przedsiębiorstwa, jeśli podstawowe ryzyko jest zabezpieczone, instrumenty pochodne nie mają znaczenia dla bilansu MŚP, a pozycja instrumentu pochodnego nie stwarza ryzyka systemowego;
31. domaga się poddania niezależnym rozliczeniom centralnym przede wszystkim swapów ryzyka kredytowego i centralnego rozliczania możliwie jak największej liczby instrumentów pochodnych za pośrednictwem CCP; uważa, że poszczególne rodzaje instrumentów pochodnych kumulujące ryzyko powinny w odpowiednich przypadkach być warunkowo dopuszczone lub, w indywidualnych przypadkach, nawet zabronione; jest zdania, że w szczególności należy wymagać wystarczającego kapitału i rezerw na pokrycie swapów ryzyka kredytowego (CDS) w wypadku zdarzenia kredytowego;

32. wzywa Komisję, aby w trybie pilnym szczegółowo zbadała poziomy koncentracji na rynkach pozagiełdowych instrumentów pochodnych, a w szczególności w swapach ryzyka kredytowego, celem zapewnienia braku ryzyka manipulacji rynkowej lub konfliktu interesów;
33. wzywa Komisję Europejską, aby wystąpiła z właściwymi wnioskami legislacyjnymi celem uregulowania transakcji finansowych obejmujących krótką sprzedaż instrumentów pochodnych, aby zapewnić stabilność finansową i przejrzystość cen. jest zdania, że w międzyczasie swapy ryzyka kredytowego powinny być przetwarzane przez europejskiego CCP, aby zminimalizować ryzyko kontrahenta, zwiększyć przejrzystość i zmniejszyć ryzyko ogólne;
34. żąda, aby zabezpieczenie w formie swapów ryzyka kredytowego było wypłacalne jedynie po okazaniu i poświadczeniu eskpozycji na związane z nimi obligacje oraz ograniczało się do wartości tej eskpozycji;
35. uważa, że wszystkie finansowe instrumenty pochodne związane z finansami publicznymi w UE (w tym z długiem państwowym państw członkowskich i z bilansem administracji lokalnej) powinny podlegać standaryzacji i znajdować się w obrocie giełdowym lub odbywającym się na innych regulowanych platformach obrotu, aby wspierać przejrzystość rynku instrumentów pochodnych dla społeczeństwa;
36. domaga się zakazu transakcji swapami ryzyka kredytowego, u których podstaw nie leżą kredyty, a które stanowią transakcje o charakterze czysto spekulacyjnym dotyczące kredytów zagrożonych, a tym samym mogą doprowadzić do sztucznego wzrostu cen swapów ryzyka kredytowego, w konsekwencji potęgując ryzyko systemowe wynikające z faktycznego ryzyka kredytowego; domaga się przynajmniej określenia dłuższych okresów zastrzeżonych w przypadku krótkiej sprzedaży papierów wartościowych i instrumentów pochodnych; apeluje do Komisji o przeanalizowanie pułapów ryzyka w odniesieniu do instrumentów pochodnych, a w szczególności swapów ryzyka kredytowego, i uzgodnienie ich z partnerami międzynarodowymi;
37. uważa, że Komisja powinna zbadać wykorzystanie limitów pozycji w celu zwalczania manipulacji rynkowej, w szczególności, gdy zbliża się wygaśnięcie kontraktu (sztuczne ograniczenia i napędzanie podaży); odnotowuje, że limity pozycji należy traktować raczej jako dynamiczne narzędzia regulacyjne aniżeli narzędzia bezwarunkowe, oraz że w razie potrzeby powinny je stosować krajowe organy nadzoru zgodnie z wytycznymi ustanowionymi przez Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych;
38. wzywa do centralnego rozliczania przez partnera centralnego każdej pozycji instrumentu pochodnego zajmowanej przez instytucje finansowe lub niefinansowe przekraczającej określoną wartość progową (która zostanie wyznaczona przez Europejski Organ Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi);
39. domaga się, by w ramach zapowiedzianego uregulowania instrumentów pochodnych włączono zasady odnoszące się do zakazania czysto spekulacyjnych transakcji surowcami i produktami rolnymi oraz narzucono rygorystyczne limity pozycji, zwłaszcza w odniesieniu do ich ewentualnego wpływu na ceny podstawowych produktów żywnościowych w krajach rozwijających się i uprawnień do emisji gazów cieplarnianych;

wzywa do udzielenia Europejskiemu Organowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i właściwym władzom uprawnień w zakresie skutecznego eliminowania dysfunkcji na rynkach instrumentów pochodnych, np. przez wprowadzenie tymczasowego zakazu krótkiej sprzedaży swapów ryzyka kredytowego lub wymogu fizycznego uregulowania instrumentów pochodnych oraz przez określania limitów pozycji w celu uniknięcia niepożądanego koncentracji dealerów w którymś z segmentów rynku;

40. wzywa do tego, aby wszelkie przyszłe wnioski legislacyjne dotyczące rynków instrumentów pochodnych realizowały podejście funkcjonalne, zgodnie z którym podobne działalności podlegają takim samym lub podobnym przepisom;
41. podkreśla konieczność uregulowania instrumentów pochodnych na szczeblu europejskim oraz wzywa Komisję, aby w maksymalnym stopniu skoordynowała ten proces z partnerami Europy, aby osiągnąć możliwie jak najbardziej spójne oraz skoordynowane uregulowania na poziomie międzynarodowym; podkreśla znaczenie unikania arbitrażu regulacyjnego poprzez nieadekwatną koordynację;
42. wzywa do wspierania inicjatyw branżowych i uznania ich wartości, ponieważ w niektórych wypadkach mogą być równie odpowiednie jak działania legislacyjne i stanowić ich uzupełnienie.
43. wzywa do spójnego podejścia w Europie, aby wywrzeć skuteczny nacisk na mocne strony poszczególnych centrów finansowych i wykorzystać kryzys do dalszej integracji i rozwoju skutecznego europejskiego rynku finansowego;
44. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący przedstawienia wniosków w sprawie przepisów odnoszących się do izb rozliczeniowych i rejestru transakcji już w połowie 2010 r. oraz wczesnego omówienia technicznych szczegółów ze wszystkimi instytucjami na szczeblu krajowym i UE, a w szczególności z prawodawcami: Radą i Parlamentem;
45. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji Europejskiej złożenia wniosków legislacyjnych dotyczących swapów ryzyka kredytowego;
46. podkreśla znaczenie regularnego oceniania skuteczności przyszłych przepisów prawa, w porozumieniu ze wszystkimi uczestnikami rynku, i dostosowywania aktów prawnych w razie konieczności;
47. wzywa do jak najszybszego wdrożenia niniejszej rezolucji.
48. stwierdza, że nie tylko w odniesieniu do handlu surowcami i produktami rolnymi, ale również handlu uprawnieniami do emisji, należy zagwarantować przejrzyste funkcjonowanie rynku i ograniczenie spekulacji; w tym kontekście domaga się przeanalizowania pułapów ryzyka dla poszczególnych produktów.
49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, krajowym organom regulacyjnym oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

UZASADNIENIE

Wstęp

W komunikacie z dnia 3.7.2009 r. (COM(2009)332 wersja ostateczna) i w komunikacie z dnia 20.10.2009 r. (COM(2009)563 wersja ostateczna) Komisja poruszyła kwestię przyszłych działań politycznych służących zapewnieniu sprawnych, bezpiecznych oraz należycie działających rynków instrumentów pochodnych. Komisja podkreśliła przy tym, że instrumenty pochodne odgrywają pożyteczną rolę w gospodarce, ponieważ mogą być używane do transferu ryzyka związanego z działalnością gospodarczą od podmiotów gospodarczych, które nie chcą go ponosić, do tych, które są bardziej gotowe je ponieść. Jak podkreśliła Komisja, do problemów na rynkach finansowych przyczyniły się głównie pozagiełdowe instrumenty pochodne, ponieważ umożliwiły one zwiększenie efektu dźwigni finansowej i doprowadziły do coraz silniejszych wzajemnych powiązań między uczestnikami rynku.

Według danych Banku Rozrachunków Międzynarodowych (z siedzibą w Bazylei) z grudnia 2009 r. pozagiełdowe instrumenty pochodne wszystkich kategorii osiągnęły łączną wartość 605 bilionów USD, natomiast wartość nominalna giełdowych instrumentów pochodnych wyniosła 425 bilionów USD. Kwoty te dramatycznie wzrosły w ostatnim dziesięcioleciu. Słusznie można podawać w wątpliwość konieczność i sensowność tworzenia takiej ilości produktów inwestycyjnych. Dlatego w lipcu 2009 r. Komisja Europejska zaproponowała cztery instrumenty uzupełniające „w celu ograniczenia negatywnego wpływu pozagiełdowego rynku instrumentów pochodnych na stabilność finansową”.

Proponowane środki polityczne opierają się na raporcie de Larosière’a, konkluzjach Rady Europejskiej z czerwca 2009 r. i postanowieniach grupy G-20 z drugiej połowy 2009 r. Generalnie Komisja proponuje cztery obszary działań politycznych:

- dalsza standaryzacja umów dotyczących instrumentów pochodnych,
- wykorzystywanie rejestrów transakcji,
- zwiększenie wykorzystania izb rozliczeniowych partnerów centralnych (CCP),
- większe wykorzystanie zorganizowanych systemów obrotu.

Komisja Europejska opowiada się za całkowitą zmianą paradygmatu jej dotychczasowej polityki dotyczącej rynku finansowego. Chce ona odejść od tradycyjnego poglądu, zgodnie z którym instrumenty pochodne są instrumentami finansowymi wykorzystywanymi przez profesjonalistów, w przypadku których wystarczające są niezbyt szczegółowe regulacje, i zaproponować system regulacji prawnych zwiększający w szczególności przejrzystość oraz sprawiający, że uczestnicy rynku będą w stanie właściwie ocenić ryzyko. W konsekwencji zaproponowane środki zmienią charakter rynków instrumentów pochodnych, na których dominują obecnie dwustronne transakcje pozagiełdowe, na rzecz modelu o bardziej scentralizowanym systemie obrotów i rozliczeń.

Funkcja i znaczenie instrumentów pochodnych

Instrumenty pochodne są umowami finansowymi, których wartość zależy od tzw. „wartości

podstawowej”, np. ceny towaru, kursu akcji, kursu wymiany czy stóp procentowych, i które w przypadku wystąpienia zdefiniowanego uprzednio wydarzenia dają jednej ze stron umowy prawo do otrzymania płatności lub prawo do kupna lub sprzedaży. W przeszłości instrumenty pochodne wykorzystywane były przez instytucje finansowe i przedsiębiorstwa (instytucje niefinansowe) do minimalizacji ryzyka i do celów spekulacyjnych. Do obecnie stosowanych instrumentów pochodnych należą kontrakty futures, swapy ryzyka kredytowego (CDS), opcje i certyfikaty. CDS przewidują rekompensatę w przypadku niespłacania kredytu. Według danych Banku Rozrachunków Międzynarodowych z siedzibą w Bazylei od początku kryzysu na rynkach finansowych w porównaniu z latami poprzednimi na wartości straciły w szczególności spekulacyjne CDS. Pod koniec czerwca 2009 r. niezrealizowana wartość nominalna kontraktów CDS wynosiła 36 bilionów USD. Istotną rolę odegrała przy tym powszechność nettingu przeciwstawnych pozycji przez uczestników rynku, szczególnie najważniejszych partnerów handlowych. W przeciwieństwie do spadającej wartości nominalnej kontraktów między instytucjami finansowymi, niezrealizowana wartość nominalna kontraktów między partnerami handlowymi a klientami niefinansowymi zwiększyła się ponaddwukrotnie. Ogólnie można stwierdzić, że instrumenty pochodne stosowane są albo do zarządzania ryzykiem rynkowym banku lub do celów handlowych. Klasyfikowane są one jako instrumenty finansowe ukierunkowane na wyniki i są początkowo bilansowane na podstawie daty zawarcia transakcji według wartości nabycia wraz z kosztami ubocznymi. Narosłe później odsetki oraz amortyzacja premii i dyskonta księgowane są na podstawie efektywnych stóp procentowych w pozycji „przychód z odsetek”. Po dacie transakcji instrumenty pochodne zostają wyceniane ponownie według wartości godziwej.

Ocena wniosków Komisji

Cele wniosków Komisji:

- zmniejszenie ryzyka kredytowego,
- zmniejszenie ryzyka operacyjnego,
- zwiększenie przejrzystości oraz
- poprawa integralności rynku i nadzoru nad nim

są zdecydowanie popierane przez sprawozdawcę. Proponowane szczegółowe przepisy dotyczące określenia wspólnych norm w zakresie bezpieczeństwa, regulacji i prowadzenia działalności dla kontrahentów centralnych, zabezpieczenia kontraktów rozliczanych dwustronnie, wyższych wymogów kapitałowych dla transakcji rozliczanych dwustronnie oraz przewidywanego centralnego rozliczenia kontraktów wystandaryzowanych za pośrednictwem centralnego kontrahenta instytucji finansowych należą do propozycji wartych poparcia. Ogólne ramy regulacyjne obejmują również standaryzację warunków umownych i opracowywania kontraktów. Aby zwiększyć przejrzystość, uczestnicy rynku będą zobowiązani do umieszczania pozycji i transakcji nierozliczanych za pomocą CCP w rejestrach transakcji, które z kolei będą regulowane i nadzorowane. W przypadku wystandaryzowanych instrumentów pochodnych obowiązkowy będzie obrót na giełdzie lub w innych zorganizowanych systemach obrotu. Przegląd dyrektyw dotyczących rynków finansowych w odniesieniu do wszystkich rynków instrumentów pochodnych, w tym opartych na surowcach, powinien zwiększyć przejrzystość handlu. Zmiana dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku powinna rozszerzyć zakres definicji manipulacji na rynku o instrumenty pochodne oraz umożliwić organom regulacyjnym określanie limitów pozycji.

Odmienne traktowanie instrumentów pochodnych stosowanych przez przedsiębiorstwa i instrumentów pochodnych stosowanych przez banki

W odróżnieniu od rynku finansowego na rynku handlu energią lub surowcami działa wiele rozmaitych przedsiębiorstw. Obok dużych firm (przedsiębiorstwa energetyczne, odbiorcy przemysłowi, koncerny paliwowe, przedsiębiorstwa chemiczne, linie lotnicze i banki) na rynku tym działają również mniejsze podmioty, np. miejskie zakłady użyteczności publicznej, firmy dystrybucyjne i samodzielne podmioty handlujące energią.

Instrumenty pochodne stosowane przez przedsiębiorstwa nie powodują znacznego ryzyka systemowego dla rynków finansowych w przeciwieństwie do produktów typowych dla rynku finansowego, jakie stanowią przedmiot transakcji międzybankowych. Produkty stanowiące przedmiot transakcji na rynku finansowym różnią się znacznie od produktów, z jakich korzystają przedsiębiorstwa. Podczas gdy na rynku kapitałowym obraca się papierami wartościowymi i instrumentami finansowymi, takimi jak transakcje terminowe, opcje i kontrakty futures, u podstawy rynku instrumentów pochodnych przedsiębiorstw leżą często fizycznie dostępne towary handlowe, stanowiące czynnik określający cenę. Cena rynkowa tych produktów opiera się na podstawowych czynnikach określających cenę (np. wydajność elektrowni, pogoda, zachowanie konsumentów, dostępność surowców i ich ceny), które są całkowicie różne od czynników obecnych na rynku finansowym. W przypadku instrumentów pochodnych wykorzystywanych przez przedsiębiorstwa żaden inwestor prywatny nie jest uczestnikiem rynku.

Jeżeli chodzi o ocenę, przejrzystość i ryzyko kontrahenta, duże znaczenie ma rozróżnienie między produktami masowymi a indywidualnymi. Instrumenty pochodne były często sprzedawane po zbyt niskich cenach, ponieważ nie oceniano ryzyka we właściwy sposób. Banki systematycznie ignorowały przy tym ryzyko lub sprzedawały instrumenty dalej bez udziału własnego.

Szczególne cechy instrumentów pochodnych stosowanych przez przedsiębiorstwa

Poprawa i zaostrzenie uregulowań dotyczących rynku instrumentów pochodnych musi uwzględniać szczególną sytuację przedsiębiorstw, które muszą nadal korzystać z odpowiednio dostosowanych instrumentów pochodnych w celu zabezpieczenia swojego ryzyka finansowego i operacyjnego na korzystnych warunkach. Przedsiębiorstwa, których nie można zaliczyć do sektora finansowego, zabezpieczają za pomocą tych instrumentów finansowych ryzyko związane z kursem walut, wahaniami stóp procentowych i cenami surowców. Takie zabezpieczenie, niesłużące spekulacji, przyczynia się do stabilizacji i rozwoju na rzecz zatrudnienia i inwestycji. Proponowane przepisy nie mogą prowadzić do odczuwalnego pogorszenia się sytuacji, jeśli chodzi o zabezpieczanie ryzyka przedsiębiorstw. Wartość instrumentów pochodnych musi w przyszłości lepiej odzwierciedlać sytuację na rynku, nie można jednak ograniczać płynności przedsiębiorstw. Ponieważ przedsiębiorstwa nie mają takiego samego dostępu do płynności jak banki, ustanowienie zbyt wysokich zabezpieczeń może spowodować wyraźny wzrost potrzeb kredytowych, które nie mogą nadmiernie obciążać przedsiębiorstw, szczególnie małych i średnich. Instrumenty pochodne stosowane przez przedsiębiorstwa – w przeciwieństwie do instrumentów pochodnych

stosowanych przez instytucje finansowe – nie przyczyniły się w znacznym stopniu do kryzysu finansowego, dlatego należy wobec nich zastosować inny sposób myślenia.

Wnioski z propozycji Komisji

Popierając zdecydowanie wnioski Komisji, sprawozdawca uważa, że należy zwrócić szczególną uwagę na następujące kwestie:

- Ceny instrumentów pochodnych muszą w przyszłości lepiej odzwierciedlać ryzyko, a koszty przyszłej infrastruktury rynkowej muszą ponosić wyłącznie uczestnicy rynku, nie zaś podatnicy.
- Izby rozliczeniowe partnerów centralnych (CCP) i ich systemy zarządzania ryzykiem nie mogą być wspierane przez użytkowników i uczestniczyć w konkurencji.
- Dla wszystkich instrumentów pochodnych należy określić standardy przekazywania informacji, aby zagwarantować ich przekazanie do centralnego rejestru transakcji.
- Dla małych i średnich przedsiębiorstw należy przewidzieć specjalne uregulowania oraz niższe wymogi kapitałowe w przypadku instrumentów pochodnych rozliczanych dwustronnie.
- Swapy ryzyka kredytowego muszą być rozliczane przez niezależny organ centralny, a w przypadku kumulowania ryzyka stosowanie tych instrumentów może zostać ograniczone lub w indywidualnych przypadkach zabronione.
- Krajowe organy regulacyjne muszą uzyskać dostęp do rejestrów transakcji.
- Dopuszczanie centralnych izb rozliczeniowych w Unii Europejskiej oraz izb rozliczeniowych z krajów trzecich powinno leżeć w kompetencjach Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

Optymalizacja współpracy między krajowymi organami regulacyjnymi a Europejskim Organem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych musi następować stopniowo.

28.4.2010

OPINIA KOMISJI ROZWOJU

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie rynków instrumentów pochodnych: przyszłe działania w ramach polityki (2010/2008(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Eva Joly

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że niestabilność ma druzgocący wpływ na cierpiącą głód ubogą ludność w krajach rozwijających się, która stanowi znaczny odsetek producentów i konsumentów produktów rolnych na świecie i nie ma dostępu do usług ani mechanizmów finansowych, by sterować ryzykiem,
 - B. mając na uwadze, że z badań FAO wynika, iż odsetek wydatków na żywność w budżecie typowego gospodarstwa domowego waha się między 10-20% w krajach uprzemysłowionych, ale stanowi 60-80% tego budżetu w krajach najmniej rozwiniętych,
 - C. mając na uwadze, że spekulacje na rynku towarów, zwiększające niestabilność na rynkach produktów rolnych, utrudniają finansowanie innowacyjnych inwestycji na rzecz odbudowy krajowej produkcji rolnej w krajach, które uzależnione są od importu żywności netto,
1. uznając pozytywną rolę instrumentów pochodnych tam, gdzie są one wykorzystywane do celów minimalizacji ryzyka, wyraża zaniepokojenie szkodliwym oddziaływaniem coraz większej obecności inwestorów finansowych na rynkach towarów rolnych, wskutek czego inwestorzy instytucjonalni traktują te towary jako alternatywną kategorię aktywów finansowych zapewniającą zróżnicowanie portfela;
 2. podkreśla, że spekulacje na rynku towarów rolnych najdotkliwiej dają się we znaki ubogim; przypomina w szczególności, że wahania cen mają negatywne skutki makroekonomiczne dla krajów importujących żywność, na czym cierpi ich bilans

płatniczy, a takie wahania dodatkowo pogłębiają ich poziom zadłużenia; przypomina, że wiele krajów rozwijających się i najsłabiej rozwiniętych funkcjonuje w głównej mierze w oparciu o eksport surowców lub towarów rolnych, by pozyskać obce waluty; uważa zatem, że nieuregulowany handel instrumentami pochodnymi stanowi poważne zagrożenie zarówno dla bezpieczeństwa, jak i produkcji rolnej, czemu należy zaradzić;

3. wzywa Komisję do oceny oddziaływania na bezpieczeństwo żywnościowe towarowych instrumentów pochodnych, uwzględniając nieustannie rosnący przepływ spekulacyjnego kapitału od inwestorów finansowych na rynki towarów rolnych;
4. wyraża ubolewanie, że z uwagi na brak przejrzystości aktualnych danych trudno dokładnie zbadać bezpośredni związek między spekulacją a rozwojem cen towarów; zwraca jednak uwagę, że rolę spekulacji na rynkach towarów oceniały różne instytucje, w tym Konferencja Narodów Zjednoczonych ds. Handlu i Rozwoju (UNCTAD) i Stała Podkomisja Śledcza Senatu Stanów Zjednoczonych, i że podkreślają one negatywną rolę funduszy indeksowanych opartych na towarach;
5. zwraca uwagę na to, że znaczna część producentów towarów to ubodzy rolnicy, którzy nie posiadają dostępu do wyrafinowanych instrumentów finansowych zabezpieczających przed zmiennością cen; przypomina, że mechanizmy zarządzania dostawami, tj. instrumenty działające na podstawie międzynarodowych umów w sprawie towarów, to najlepiej znane narzędzie ograniczania nadmiernych wahań cen towarów;
6. wzywa Komisję i międzynarodową społeczność darczyńców do wzmocnienia inwestowania w narzędzia, które sprawdziły się jako te umożliwiające ubogim rolnikom i społecznościom w krajach rozwijających się sterowanie ryzykiem i wahaniami cen oraz łagodzenie ich skutków, przyczyniając się jednocześnie do trwałego bezpieczeństwa żywnościowego, w tym poprzez umożliwienie tworzenia wspólnotowych spichlerzy, poprzez ubezpieczenia od zagrożenia związanego z warunkami pogodowymi i zabezpieczenia społeczne;
7. wyraża ubolewanie, że brakuje obecnie wielostronnych ram reagowania na światową spekulację cenami żywności; uważa, że agencje ONZ powinny zostać uprawnione do koordynowania takimi działaniami; uważa również, że UE powinna przyjąć surowsze środki regulacyjne w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, w tym wprowadzić rejestr handlowy umożliwiający zabezpieczanie i rozliczanie wszystkich transakcji pozagiełdowych oraz zakazać prowadzenia spekulacyjnej działalności, takiej jak krótka sprzedaż czy stosowanie instrumentów pochodnych na indeksy.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	27.4.2010
Wynik głosowania końcowego	+: 23 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Thijs Berman, Michael Cashman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Enrique Guerrero Salom, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Gay Mitchell, David-Maria Sassoli, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Patrice Tirolien, Anna Záborská, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Proinsias De Rossa, Santiago Fisas Ayxela, Isabella Lövin, Emma McClarkin, Cristian Dan Preda

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	2.6.2010
Wynik głosowania końcowego	+ : 43 - : 1 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Burkhard Balz, Godfrey Bloom, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Enikő Győri, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Rolandas Paksas, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sophie Auconie, Elena Băsescu, Robert Goebbels, Arturs Krišjānis Kariņš, Philippe Lamberts, Gay Mitchell